

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Враца, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Надя Г. Пеловска-Дилкова

Членове: Мирослав Д. Досов
Пенка П. Петрова

при участието на секретаря Галина Ем. Вълчкова
като разгледа докладваното от Надя Г. Пеловска-Дилкова Въззивно гражданско дело № 20221400500475 по описа за 2022 година

Въззивното производство е образувано въз основа на въззивна жалба, подадена от „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД-Козлодуй против решение №204/07.09.2022г. на Районен съд-Козлодуй, постановено по гр.дело №402/2022г., в частта му, с която са уважени предявените против жалбоподателя искове по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ и частично е уважен предявеният иск по чл.344, ал.1, т.3 от КТ до размер на сумата от 8499,52 лв.

В жалбата се излагат оплаквания, че при постановяване на решението си районният съд не е обсъдил всички събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност, игнорирал е част от доказателствата, а други е тълкувал превратно, поради което е достигнал до погрешни фактически изводи. Прави се обстоен анализ на доказателствата, които жалбоподателят счита, че: 1/ са игнорирани и тълкувани погрешно от първоинстанционния съд- заповед №АД-697/13.03.2020г., Аварийен план на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, въведен със заповед №АД-995/09.04.2020г., заповед №АД-705/16.03.2020г., протоколи на кризисния щаб, свидетелски показания относно възложените на ищцата функции във връзка с прегледите на работниците, нормативни и вътрешни актове, свързани с функционирането на отдел „Автотранспорт“; 2/ не са тълкувани съвкупно-длъжностна характеристика на ищцата, Наредба №1/08.02.2021г. за професионалните дейности, които медицинските сестри, акушерките (и др.) могат да извършват по назначение или самостоятелно, Правилник за

организацията и дейността, ид.№УАК.ОУ.ПОД.178.

Жалбоподателят поддържа, че твърденията на ищцата по т.1-7 от исковата молба са останали недоказани и развива доводи в подкрепа на това становище. Поддържа също, че ищцата е извършвала системни нарушения на трудовата дисциплина /неизпълнение на възложената ѝ работа, неуплътняване на работното време, неявяване на работа, неизпълнение и на други трудови задължения/, които нарушения са доказани и съставляват основание за нейното уволнение. Жалбоподателят посочва, че при извършване на уволнението е спазил изискванията по чл.189 от КТ за определяне вида на наказанието и неговата тежест, изискал е предварително писмени обяснение, съобразил е обстоятелствата, при които са извършени нарушенията и е отчетел поведението на ищцата, при което е издал законосъобразна заповед за прекратяване на правоотношението. Поддържа се, че в нарушение на процесуалните правила районният съд не е преценил всички правно релевантни факти и не е извършил цялостен анализ на доказателствата, поради което е достигнал до погрешни фактически и правни изводи, обуславящи неправилност на обжалваното решение.

Иска се отмяна на решението и отхвърляне на предявените искове с присъждане на деловодни разноски за двете съдебни инстанции.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК от въззиваемата Н. Г. С. е подадена насрещна въззивна жалба против решение №204/07.09.2022г.на Районен съд-Козлодуй, постановено по гр.дело №402/2022г., в частта му, с която предявеният иск по чл.344, ал.1, т.3 вр.с чл.225, ал.1 от КТ е бил отхвърлен за сумата над 8499,52 лв. до пълния предявен размер от 16189,56 лв.

Препис от насрещната въззивна жалба е бил връчен на въззивника „АЕЦ Козлодуй“ЕАД-гр.Козлодуй, но отговор от него не е постъпил.

С въззивната и насрещната въззивна жалби страните не представят доказателства и не правят доказателствени искания.

Настоящият съдебен състав приема, че въззивната жалба и насрещната въззивна жалба са процесуално допустими, тъй като са подадени от страни с право на обжалване, срещу акт от категорията на обжалваемите. Жалбите отговарят на изискванията по чл.260 и чл.261 от ГПК, поради което съгласно чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на обжалваното решение, а по допустимостта – в обжалваните му части, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните въззивни основания в жалбите.

Първоинстанционното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено в съответствие с основаниято и петитума на искането за съдебна защита, предявено с исковата молба на ищеца.

За да се произнесе по основателността на жалбите, настоящият съдебен състав обсъди събраните доказателства поотделно и в тяхната пълнота, във връзка с

изтъкнатите от страните доводи, при което приема за установено от фактическа страна следното:

Районен съд-Козлодуй е бил сезиран с предявени обективно съединени иски по чл.344, ал.1, т.1-3 от КТ от Н. Г. С. от гр.Мизия против „АЕЦ Козлодуй“ЕАД-гр.Козлодуй, за признаване на уволнението за незаконно и отмяната на заповед №НК-12/28.03.2022г. на изп.директор на „АЕЦ Козлодуй“ЕАД, с която трудовото й правоотношение е прекратено, за възстановяването й на заеманата преди уволнението длъжност и за заплащане на обезщетение за времето, през което е останала без работа, поради уволнението-периода 29.03.2022г.-29.09.2022г., в размер на 25 000 лв., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска до окончателното й изплащане.

В исковата молба се твърди, че ищцата работела по трудово правоотношение при ответника на длъжност „***“ в Служба по трудова медицина, Управление „Администрация и контрол“, като трудовото правоотношение било прекратено с процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение“. Ищцата поддържа, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като не е извършвала описаните в нея дисциплинарни нарушения. Посочва се, че Службата по трудова медицина е регистрирана по ЗБУТ и компетентността й е регламентирана от Наредба №3/2008г.за условията и реда за осъществяване дейността на службите по трудова медицина, но тя няма правоспособност по чл.4 от Наредба №5/1981г. за предпътни медицински прегледи на водачи на автобуси. Твърди се, че в Службата по трудова медицина и в Автобаза 1 на „АЕЦ Козлодуй“ЕАД не съществуват предвидените в Наредба №5/1981г. кабинети за предпътни медицински прегледи. Твърди се също, че на 10.03.2022г.ищцата се е явила с 13 минутно закъснение в ковид кабинета, тъй като късно е била уведомена за това, че трябва да се яви и обективно не е имала физическата възможност да отиде до кабинета навреме. Посочва се, че на 14.03.2022г.ищцата е била на работа-на територията на „АЕЦ Козлодуй“ЕАД, което се потвърждава и от данните на АПС система ЕП2/3. Поддържа, че се уволнението е целенасочено и незаконосъобразно, поради което се иска неговата отмяна и възстановяването на ищцата на работа, както и заплащането на обезщетение, за времето, през което е останала без работа, поради уволнението.

В срока по чл.131 от ГПК ответника „АЕЦ Козлодуй“ЕАД е представил писмен отговор, с който оспорва предявените иски. Сочи се, че правата и задълженията на ищцата са uvedени в длъжностната й характеристика, а за извършените от ищцата нарушения работодателят е бил уведомен с докладни от 10.03.2022г., 14.03.2022г. и 15.03.2022г.на Ръководителя управление „Администрация и контрол“, поради което по всяка от докладните от ищцата са били изискани писмени обяснения. Развиват се подробни доводи, че ищцата е извършила описаните в заповедта за уволнение нарушения на трудовата дисциплина, като по отношение задълженията й приложими

са както длъжностната ѝ характеристика, така и Наредба №5/1981г. В отговора се развиват и доводи, че в своята съвкупност извършените от ищцата нарушения на трудовата дисциплина обуславят налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание.

С оглед така постъпилите искова молба и отговор, в първоинстанционното производство са събрани писмени и гласни доказателства. Назначена е и е изслушана съдебномедицинска експертиза.

Въз основа на така събраните доказателства предявените иски са били уважени от първоинстанционния съд. С обжалваното решение съдът е приел, че част от описаните в заповедта за уволнение нарушения не са извършени от ищцата, тъй като в компетентността и трудовите ѝ задължения не влиза извършването на предпътни медицински прегледи; че друга част от нарушенията не са извършени-заклучването на задния вход на ковид кабинета, а закъснението ѝ за работа на 10.03.2022г. не може да е основание за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание.

Въззивният съд, в рамките на правомощията си по чл.269 от ГПК, приема решението на първоинстанционния съд за валидно и допустимо.

Въззивната инстанция споделя крайните фактически и правни изводи на първата и намира, че решението ѝ е постановено при правилно приложение на материалния закон и доказателствата по делото, при което на основание чл.272 ГПК се присъединява и препраща към мотивите на първоинстанционния съд.

Във връзка с изложените във въззивната жалба доводи, следва да се добави и следното:

В т.1 от процесната заповед за уволнение работодателят е приел, че ищцата е извършила тежки нарушения на трудовата дисциплина, тъй като на 10,11 и 14.03.2022г. не е изпълнила възложената ѝ работа да извърши предпътните прегледи на шофьорите от Автобаза-1.

Както това е прието и от районния съд, професионалните дейности, които медицинските сестри могат да извършват по назначение или самостоятелно, са нормативно регламентирани от НАРЕДБА № 1 от 8.02.2011 г. за професионалните дейности, които медицинските сестри, акушерките, асоциираните медицински специалисти, зъботехниците и здравните асистенти могат да извършват по назначение или самостоятелно. Съгласно разпоредбата на чл.3, ал.1, т.3, б.“м“ от посочената наредба измерването на витални показатели, каквото е и измерването на кръвното налягане, може да се извършва самостоятелно от медицинските сестри.

От своя страна предпътните медицински прегледи също са обект на нарочна нормативна регламентация- НАРЕДБА № 5 за предпътните медицински прегледи на водачите на автобуси, пътнически таксиметрови автомобили, тролейбуси, трамваи и други моторни превозни средства за превоз на хора (изд. от министъра на транспорта и министъра на вътрешните работи, обн., ДВ, бр. 66 от 21.08.1981 г.). Съгласно посочената наредба предпътните медицински прегледи се провеждат в

специализираните кабинети, снабдени с необходимата апаратура и съоръжения (приложение № 1), чрез събиране и преценка на данни от обективен и субективен характер, като здравословната годност на водача да управлява превозно средство се установява въз основа на съпоставянето на субективните и обективните данни (чл.6-чл.12). Какви са самите субективни и обективни данни също е обект на регламентацията от наредбата, като установяването на някои от тях-напр.измерване на температура, пулс и кръвно налягане, може да се извърши от ***, докато останалите- оглежда се кожата на откритите части на тялото, оглеждат се очите и устната кухина, изпитва се движението на крайниците, врата, гръбначния стълб, като се търсят нарушения в движенията, извършва се проба на Ромберг и пр., не са от компетентност на медицинската сестра, по смисъла на Наредба № 1 от 8.02.2011 г. за професионалните дейности, които медицинските сестри могат да извършват по назначение или самостоятелно. Както това е посочило и вещото лице по назначената и изслушана медицинска експертиза, събирането на обективни данни, поставянето на клинична диагноза и преценката за годността на шофьорите, по смисъла на чл.8 и сл. от Наредба №5, са от компетентността единствено и само на лекар.

От изложеното следва, че извършването на предтъпни прегледи и заключението годен или негоден, нормативно не са от компетентността на ***, каквато е ищцата, поради което недопустимо е с длъжностната характеристика, вътрешен акт на работодателя или друго негово нареждане, на ищцата да се възлагат трудови функции по осъществяването на такива прегледи. Ето защо и доводите на въззивника, свързани с произтичащите задължения на ищцата от длъжностната ѝ характеристика и от вътрешните Правилник за организацията и дейността на Службата по трудова медицина и Правилник за организация и дейност на отдел „Автотранспорт“, не са основателни, тъй като противоречат на подзаконовата нормативна уредба. Следователно и описаните в т.1 от процесната заповед за уволнение нарушения не съставляват дисциплинарни такива, доколкото няма съответстващи им трудови задължения на ищцата, които да не са изпълнени.

Въззивният съд намира, че не са налице основания за налагане на дисциплинарно наказание по отношение на описаното в т.4 от заповедта нарушение, а именно, че на 11.03.2022г. след като е измерила високо кръвно налягане на всички шофьори от автобазата, самостоятелно е напуснала обекта, без да уведоми аварийен медицинския екип за установени случаи на служители с показания извън норма, с което е застрашила здравето им.

Както вече бе посочено, измерването на кръвното налягане на шофьорите съставлява една от дейностите по събиране на обективни данни при извършването на предтъпни медицински прегледи, съгласно чл.8 от Наредба №5, а както това се установява от показанията на разпитаните по делото свидетели П. И., Н. С., Р. Б. и П. С., измерването на кръвното налягане се извършвало на място в автобазата, в стаите на

механиците. Свидетелите установяват също така, че в случай на измерено високо кръвно налягане, съответното медицинско лице от СТМ следвало да изпраща шофьорите за преглед в самата СТМ. От свидетелските показания се установява също така- св.П. И., св.Б., че е имало случай, при който ищцата измерила високо кръвно налягане на шофьорите и вписала това в пътните им листове, но уведомила св.И., че трябва да се свърже със св.Б., за да се изпрати друго лице да провери измерването, след което шофьорите били прегледани от св.Б.(ръководител СТМ), който установил годността им.

Макар да няма спор, че съгласно т.4.2.2.9 от длъжностната характеристика на ищцата, едно от нейните задължения е да докладва незабавно на лекаря/фелдшера от медицинския аварийен екип за констатираните промени в състоянието на пациентите, в случая нарушението на това задължение не може да води до налагане на дисциплинарно наказание, доколкото последното се преценява съобразно критериите по чл.189 от КТ. От събраните по делото доказателства е видно, че осъществяването на предпътните медицински прегледи при ответника не се осъществява при спазване на изискванията на Наредба №5, като липсва и вътрешен акт, който подробно да урежда начина, по който прегледите ще се извършват, както и конкретните процедури и свързаните с тях задължения, които се изискват от служителите на службата по трудова медицина. От разпита на свидетелите се установи, че в нарушение на изискванията на Наредба №5 заверката на пътните листове е ставала и от медицинските сестри, а прегледите се изразявали само в измерване на кръвното налягане на шофьорите и обща преценка на състоянието им по външни белези. Установи се също, че установената практика за действие при констатирани здравословни проблеми, вкл.високо кръвно налягане, била шофьорите да се изпращат за преглед при лекаря в СТМ, а при установено тежко състояние-да бъде извикан медицински аварийен екип. От изложеното е видно на първо място, че преценката за здравословното състояние на шофьорите е била оставена на медицинските сестри, с каквато компетентност обаче те не разполагат съгласно Наредба №5 и Наредба №1 от 8.02.2011г. В конкретния случай се установи, макар ищцата да е измерила високо кръвно налягане на част от шофьорите, тя е уведомила механика, че следва да се изиска проверка на измерването и след като шофьорите отишли при лекаря от СТМ, който констатирал липсата на високо кръвно налягане. Следователно, както това е приел и районния съд, здравето на служителите не е било застрашено, а мерки за осигуряването на преглед от лекар да били предприети, макар и съобразно установената практика за действие в такива случаи. По тази причина съобразно критериите по чл.189, ал.1 от КТ действията на ищцата не могат да се квалифицират като тежко нарушение на трудовата дисциплина и наказание не може да бъде наложено, още повече уволнение.

Въззивният съд намира, че основание за налагане въобще на дисциплинарно наказание не съставлява и закъснението на ищцата за работа с 13 минути /т.2 от

заповедта за уволнение/. Закъснението за работа може да бъде самостоятелно основание за налагане на дисциплинарно наказание уволнение само ако закъсненията са поне 3 и всяко от тях да е не по-малко от 1 час -чл.190, ал.1, т.1 от КТ. Извън установените в чл.190, ал.1, т.1 от КТ случаи закъснението може да бъде основание за налагане на по-леко наказание, стига то да е извършено виновно и наказанието да е съобразено с критериите по чл.189, ал.1 от КТ.

В случая фактът, че на 10.03.2022г. ищцата е отишла в ковид кабинета, където е трябвало да работи след обяд, с 13 минути закъснение, се установява единствено от показанията на св.Б.. Същевременно от събраните по делото писмени доказателства-справка за преминаване през АПС и Заповед № АД-780 от 20.03.2020г. на Изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД се установява, че регламентираната обедна почивка на ищцата е от 12 ч.до 13 ч., а на 10.03.2022г. тя се е завърнала от обедна почивка в 12,33 ч. и за времето до 13,09 ч.се е намирала в СТМ, когато е тръгнала към ковид кабинета. В дадените пред работодателя писмени обяснения ищцата поддържа, че е била уведомена от *** ***, че следва да отиде в ковид кабинета, едва в 12,55 часа, поради което обективно не е имало как от 12,55 ч. до 13 часа ищцата да облече предпазното си облекло и да стигне до посочения кабинет. Така дадените обяснения обаче нито са взети предвид от работодателя, нито от негова страна са положени усилия да събере необходимите доказателства, които да оборват или потвърждават обясненията на ищцата. Ето защо следва да се приеме, че заповедта за уволнение е постановена в нарушение на изискванията по чл.193, ал.1, in fine от КТ и виновно неизпълнение на трудовите задължения, като основание за дисциплинарно наказване, не е допуснато от ищцата.

Въззивният съдебен състав приема, че недоказано от работодателя е останало и посоченото в заповедта за уволнение нарушение, изразяващо се в това, че на 11.03.2022г. ищцата е оставила заключена вратата на задния вход на сградата, осигуряваща достъп до ковид кабинета отвън, поради което тестваните служители преминавали през фойето на сградата и така се допускало смесване на потоци. Правилно и обосновано районният съд е приел, че доказателствата за това нарушение се свеждат единствено до показанията на св.Б., който не пресъздава свои лични и непосредствени впечатления и чиито показания не се подкрепят от други доказателства по делото. Следва да се посочи също така, че по отношение на това нарушение работодателят също е игнорирал задълженията си по чл.193, ал.1, in fine от КТ, като макар в мотивите на заповедта за уволнение да се е позовал на оплаквания от служители за заключен заден вход на ковид кабинета, в хода на дисциплинарното и на съдебното производство не е събрал показанията на тези служители.

Що се отнася до посоченото в т.3 от заповедта нарушение- неявяване в ковид кабинета сутринта на 14.03.2022г, въззивният съд споделя изложените от районния съд мотиви, че нарушението следва да се квалифицира като такова по чл.187, т.3 от КТ,

както и че неявяването на ищцата в ковид кабинета е установено от събраните по делото доказателства. Следва да се посочи обаче, че въззивният съдебен състав не споделя единствено изложените от районния съд мотиви по отношение правото на работодателя да осигури възможност за тестване на работниците и служителите посредством службите по трудова медицина. Излагането на мотиви за това становище обаче в случая не се явява необходимо, тъй като това нарушение се явява единственото от изброените в заповедта, което се явява виновно извършено от ищцата. За да може да бъде наложено дисциплинарно наказание уволнение по чл.190, ал.1, т.3 от КТ нарушенията на трудовата дисциплина следва да са системни. Съгласно трайно установената съдебна практика (решение № 162/18.05.2010 г. по гр. дело № 299/2009 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, решение № 44/22.02.2018 г. по гр. дело № 2306/2017 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, решение № 55/01.03.2011 г. по гр. дело № 1972/2009 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, решение № 117/05.04.2012 г. по гр. дело № 1306/2011 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, решение № 441/13.12.2011 г. по гр. дело № 1681/2010 г. на IV-то гр. отд. на ВКС и пр.), системни нарушения на трудовата дисциплина по смисъла на чл. 190, ал. 1, т. 3 от КТ, са три или повече дисциплинарни нарушения, поне за едно от които да не е наложено преди това дисциплинарно наказание (да не е санкционирано с предходна заповед на работодателя), като по отношение на вече санкционирания нарушения – наказанията следва да не са заличени. Съответно, ако доказаните по делото нарушения са две или по-малко, не е налице системност по смисъла на чл. 190, ал. 1, т. 3 от КТ.

В разглеждания случай наказанието е наложено за общо 8 нарушения, за 7 от които се установи, че не са извършени. По тази причина независимо, че неявяването на ищцата в ковид кабинета на 14.03.2022г. съставлява дисциплинарно нарушение, то не може да бъде санкционирано с дисциплинарно уволнение, поради несъставомерност с нито едно от основанията по чл.190 от КТ.

От изложеното следва, че оспорената заповед за уволнение е незаконосъобразна, поради което предявените иски по чл.344, ал.1 от КТ се явяват основателни.

Правилни и в съответствие с дадените от настоящата инстанция разрешения са крайните изводи на районния съд, поради което решението на РС-Козлодуй ще следва да се потвърди в частите му, с които заповедта за уволнение е била отменена като незаконосъобразна, ищцата е била възстановена на заеманата преди уволнението длъжност и е присъдено обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ в размер на 8499.52лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба на 05.04.2022г. до окончателното изплащане.

Първоинстанционното решение ще следва да бъде отменено единствено в частта, с която предявеният иск за обезщетение по чл.344, ал.1, т.3 вр.с чл.225, ал.1 от КТ е бил отхвърлен за сумата над 8499,52 лв. до претендирания размер от 16189,56 лв. В условията на чл.266, ал.2, т.2 от КТ пред настоящата съдебна инстанция бе

извършена констатация от трудовата книжка на ищцата, при което се установи, че от датата на процесното уволнение до 18.01.2023г. тя не е започвала нова работа. При това положение и с оглед събраните пред районния съд доказателства за БТВ на ищцата за последния пълен отработен месец, предхождащ месеца на уволнението, то в отхвърлителната му част първоинстанционното решение ще следва да бъде отменено и вместо него се постанови друго решение, с което иска за обезщетение се уважи до пълния предявен размер от 16 189,56 лв.

При този изход на делото „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД следва да бъде осъдено да заплати на Н. Г. С. деловодни разноски за адвокатска защита в производството пред въззивната инстанция, в размер на 1500 лв., съгласно представения договор за правна защита и съдействие.

Върху размера на допълнително присъденото обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД следва да бъде осъдено да заплати държавна такса в размер на 307,60 лв.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №204/07.09.2022г. на Районен съд-Козлодуй, постановено по гр.дело №402/2022г., **в частта му**, с която предявеният от Н. Г. С. против „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД иск по чл.344, ал.1, т.3 вр.с чл.225, ал.1 от КТ е бил отхвърлен за сумата над 8499,52 лв. до претендирания размер от 16189,56 лв. И **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, гр.Козлодуй, ЕИК *** да заплати допълнително на Н. Г. С. с ЕГН *****, сумата от 7690,04 лв., представляваща обезщетение за времето, през което е останала без работа поради незаконното уволнение-периода от 04.07.2022г. до 29.09.2022г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 05.04.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА решение №204/07.09.2022г. на Районен съд-Козлодуй, постановено по гр.дело №402/2022г. в останалите му части.

ОСЪЖДА "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, гр.Козлодуй, ЕИК *** да заплати на Н. Г. С. с ЕГН ***** сумата от 1500 лв. деловодни разноски за адвокатска защита в производството пред въззивната инстанция.

ОСЪЖДА "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, гр.Козлодуй, ЕИК *** да заплати по сметка на Окръжен съд-Враца допълнителна държавна такса в размер на 307,60 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____